

1.–2.	Kosmo	65	15.	Šíp	29
1.–2.	Šnek	65	16.–18.	Kačka	28
3.	Muhu	57	16.–18.	Darča	28
4.	Kuky	55	16.–18.	Beky	28
5.	Tukan	51	19.	Kiki	20
6.	Terka	48	20.–23.	Háďa	4
7.	Vivaldi	46	20.–23.	Majda	4
8.	Valča	45	20.–23.	Dáňa	4
9.–10.	Paleček	44	20.–23.	Pavián	4
9.–10.	Pataj	44	24.	Adam	3
11.	Honzík	41	25.–27.	Sam	2
12.	Áňa	39	25.–27.	Pytlík	2
13.	Helča	36	25.–27.	Sysel	2
14.	Eliška	32	28.	Dobby	1

👉 100% docházka: **Kačka, Eliška, Beky, Helča, Terka, Áňa, Valča, Muhu, Kuky, Šnek, Kosmo, Pataj, Šíp, Honzík, Vivaldi.**

V září bylo 5 oddílových podniků (nepočítáme 1. schůzku, na niž se sešel ještě „starý“ oddíl).
Na výpravě jsme po jezeře ujeli **7,5 km** a ušlapali **12 km**.

CO BUDE > ŘÍJEN – MĚSÍC PADAJÍCÍHO LISTÍ

3. 10. 2024 oddílová schůzka

10. 10. 2024 oddílová schůzka

12.–13. 10. 2024 **BOBŘÍ ZÁVODY**

Závody, které pořádají skauti pro žabičky a vlčata. Vše se odehraje kolem klubovny, kde se bude i spát (ne tedy kolem klubovny, ale vevnitř).

Na jídlo a nutnou režii vybíráme 200 Kč.

17. 10. 2024 oddílová schůzka

24. 10. 2024 oddílová schůzka

31. 10. 2024 oddílová schůzka

Sledujte aktuality na www.8ovs.cz
www.facebook.com/osmyoddil

X

20

24

ZPRÁVY Z OSMIČKY >

NAPŘÍČ PRAHOU – PŘES TŘI JEZY [28. 9. 2024]

V hale loděnice (v patře) je spousta oblečení, bot a dalšího vybavení, které jsme nashromáždili v minulém období. Nikdo se k tomu nehlásí, proto vše necháváme **volně k rozebrání**.

Jak už jsme informovali v minulých Piškotích stránkách, místo původně plánované výpravy na vodu jsme se vydali alespoň trochu pomoci českému Slezsku zasaženému ničivou povodní. Byli jsme nasazeni v Kobylé nad Vidnavkou v Javornickém výběžku. Přístřeší nám poskytlo skautské středisko ve Zlatých Horách, jehož vedoucí Petr Kabelík čili KolinC, který zároveň pracuje pro Člověka v tísní, také koordinoval naši činnost. Viděli jsme, že škody jsou tam, kudy prošla voda, opravdu obrovské, a jejich náprava bude trvat léta.

Velká voda zasáhla i do programu tradičního skautského závodu, který se každý rok na Václava jezdí v Praze na Vltavě. Vysoký průtok neumožnil otevřít propusti jezů a tak se vše odehrálo na „hladké“ vodě. Start byl na tradičním místě na Císařské louce, ale pod Jiráskovým mostem se závodníci otočili kolem pilíře a vraceli se proti proudu zpět.

S vlčaty a žabičkami jsme se rozhodli letošní ročník vynechat, hlavně proto, abychom mohli uskutečnit výpravu odloženou kvůli povodňové pomoci. Skautské posádky složené z členů Bobřího oddílu a Kosodřeviny se ovšem zúčastnily a to tak, že velice úspěšně! Však se podívejte na výsledky:

starší žákyně – skautky, startovalo 15 lodí

1.	Osmička MB – Skautky 1 (Anika, Šnelly, Bambule, Maru / Amazonka)	0:35:54
2.	Osmička MB – Skautky 2 (Kláša, Bára, Brepta, Ela / Klára)	0:37:13
3.	Kosatky – Hradec Králové	0:37:30

starší žáci – skauti, startovalo 19 lodí

1.	Osmička MB – Skauti 1 (Plavec, Matěj, Kevin, Kubys / Treska)	0:32:07
2.	Albatros 1 – 4. přístav Jana Nerudy Praha	0:32:52
3.	Osmička MB – Skauti 2 (Lískáč, Jiskráč, Zubr, Kanička / Indián)	0:34:15

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [5. 9. 2024]

Po prázdninách se scházíme v poměrně hojném počtu. Chybí jen pár nejstarších, kteří jsou na adaptačních kurzech. Smíšek nám přišla říct, že už nebude dál chodit do oddílu a bude se věnovat jiným aktivitám.

Začínáme rozdělením cen a diplomů za celoroční bodování. vyhodnocujeme od nejmladšího až po nejstarší Piškoty. Odměnou pro všechny je hromada sladkostí, z nichž si každý může vzít nejvýše 10 kusů podle toho, jak si myslí, že se v minulém roce snažil. Většina dětí se lehce podceňuje, tak jim přidáváme. Z klubovny potom vyrážíme na Podlázky, koupeme se a nakonec trénujeme házení a chytání. Přitom ale děti odpovídají na naše všetečné dotazy stran fungování oddílu. Třeba jestli by chtěly i nadále bodovat, zda budeme dělat Otevřené oči a zda by chtěly mít družiny raději společné holky a kluci nebo zvlášť.

Závěr: bodování a Oči necháme, družiny zůstanou oddělené (kromě pár starších kluků si to přáli všichni, u děvčat panovala jednoznačná shoda). Mimo to, co děláme pořád, máme podle ankety víc hrát fotbal (kluci a Dobby), víc vyrábět (holky), zkusit volejbal a šachy! Tak se máme na co těšit...

Končíme „bermudským čtvercem“.

BRIGÁDA V LODĚNICI [7. A 8. 9. 2024]

Protože generální úklid kluboven a loděnic a opravu pramic jsme v srpnu nestihli dokončit, i když se všichni snažili, pokračujeme ještě jeden víkend. Díky všem Piškotům i dalším, kteří si přišli vyzkoušet, jak se brousí a spravují lodě ☺

ZAHAJOVACÍ SPOLEČNÁ SCHŮZKA [10. 9. 2024]

Již tradičně se schází celá Osmička, tentokrát v úterý, kdy je schůzka Kosodřeviny. Po úvodním nástupu a společném fotu se již oddíly odebírají na předem připravená místa podél řeky. Benjamínci na Podlázky, starší oddíly dolů po proudu. My zůstáváme u mola. Kecka, Ori, Cézár, Sojka, Letec a Fíla luští své úkoly, nasedají každý na C2 a vyrážejí dál. Piškoti se

rozmístují proti proudu podél řeky vybaveni velkými písmeny, ze kterých přijíždějící Benjamínci sestaví názvy piškotích družin a přečtou je pozpátku. Pár Piškotů se na C2 vydává benjamínkům v ústřety, kdyby náhodou potřebovali pomoci (nepotřebovali). Dojeli sami, všechna písmenka posbírali, slova složili... A jsou mezi Piškoty. Schůzku končíme krátkými seznamovacími hříčkami.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [19. 9. 2024]

Na začátku dnešní schůzky jdeme na vodu. Jedeme na pramicích a C2, postupně se proházíme tak, aby si všichni vyzkoušeli všechny pozice. Poté uklidíme lodě a jdeme si zahrát volšáky na louku. To je k dnešní schůzce všechno, končíme pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [26. 9. 2024]

Dnešní schůzku začínáme hrami na louce. Hrajeme bermudský trojúhelník a papírky. Papírky fungují tak, že se každá 3 ze 4 skupin snaží vzít za 5 minut vo nejvíc papírků. Čtvrtá skupina je chytá. Takhle se všechny družiny protočí. Do konce schůzky poté třídíme pádla a vesty. Úplně na konci ještě hrajeme hru s házením tenisáků v kruhu. Kdo nechytí, postupně získává po písmenku ze slova LÁLOŠ. Máme jen jedno vyražené oko, jsme tedy celkem úspěšní. Pak už pokřikujeme a končíme schůzku.

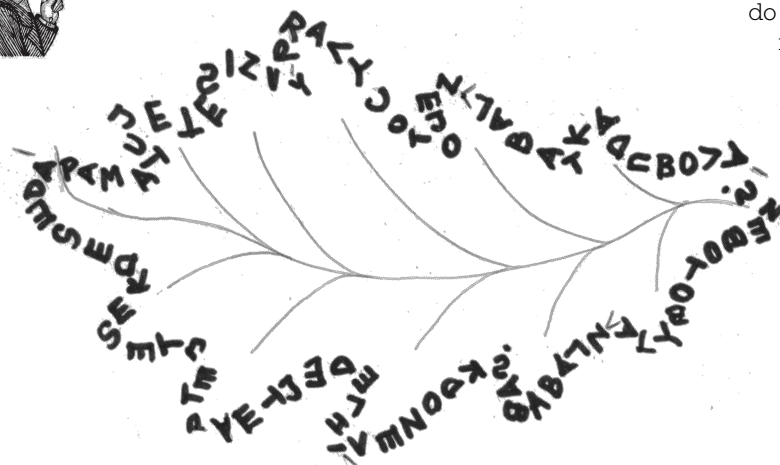

Takhle vypadá mapa Máchova jezera a jeho nejbližšího okolí. Můžeš si ji porovnat se zákresem z výpravy a třeba si ji i překreslit do svého deníku! Sever je pochopitelně nahoře jako na většině map.

OTEVŘENÉ OČI >

Vylušti šifru a odpověz na otázku! Výsledek si zapiš do deníku a přines na schůzku, tak, jak to vždycky děláme...

skalnaté stráni nahoru a dolů, můžou být jenom v tričku...

Předání Katčiných dětí řádně proběhlo a my můžeme pokračovat v cestě na vyhlídku pod vrchem zvaným Šedina. Výhled je tu opravdu parádní od Lužických hor až po komín boleslavské škodovky a hřeben Chlumu za ním. Na vyhlídce obědváme, pak se skupinově vyfotíme a neznačenou cestou-necestou se prodíráme kolem vrcholu až na žlutou značku, která nás vede do Černé rokle. Všude je spousta hub, hlavně menších, větších i veli-kánských bedel. Na rozcestí s červenou si povídáme o dubech a duběnkách, možná někdy zkusíme vyrobit duběnkový inkoust!

Krátce se zastavujeme u Braniborské jeskyně, což je vlastně velký pískovcový převis, a pak už míříme k Jestřebí. Po cestě ještě zadáme

družinové úkoly: najdi klacek délky 1 metr, co největší dubový list a tři smrkové šišky a dojdi na místo, které je 200 metrů za koncem lesa a skal. Pak už jen projdeme přes Jestřebí a Provodín na nádraží, tam, jako vždy, proběhne napínavý otázkáč (sladkými jahůdkami nás tentokrát zásobuje Dana), pak už přijede vlak od České Lípy, ve Starých Splavech pod Náprstkovým vedením přistoupí Benjamíni, v Bakově naopak vystoupí Valča a na boleslavském hlaváku můžeme výpravu ukončit oddílovým pokřikem.

Fotky z výpravy jsou k vidění zde...

Jak se rybník stal jezerem

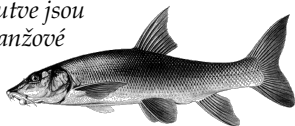
Vodní plocha, které všichni říkáme Máchovo jezero, vznikla v krajině borovic a pískovcových skal už v roce 1366 a podle zprávy, kterou nám podává populární kronikář Beneš Krabice z Veitmile, se o to nezasloužil nikdo menší, než samotný Karel IV. Existují dokonce domněnky, že nádrž byla zbudována dříve, již roku 1272.

Co je však zřejmé, je to, že šlo o rybník, ve kterém se dokonce objevil v Čechách do té doby nevidaný druh ryb – „vousáči“ čili **parmy**. A jméno? Velmi prosté, **Velký rybník**.

Jezero napájí **Robečský a Břeheyňský potok**. Ten Robečský jej ve Starých Splavech zase opouští, níže plní Novozámecký rybník u Zahradek a pak vtéká přímo **do Pekla**. Tak se říká malebnému údolí mezi Zahradkami a Českou Lípou.

Parma obecná

- dožívá se až 25 let, žije v čistých vodách
- prsní a břišní ploutve jsou načervenalé až oranžové

parník Hynek

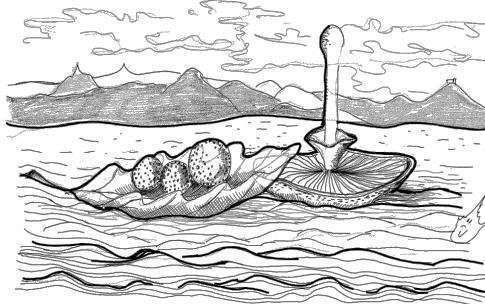
Básník **Karel Hynek Mácha** zdejší kraj navštívoval často a na břehy Velkého rybníka umístil děj svého nejznámějšího díla, romantické básně **Máj**.

Když do Doks a Starých Splavů dorazila v roce 1866 **železnice**, začali zdejší kraj objevovat i lázeňští hosté a turisté. Název Máchovo jezero se začal šířit možná v podstatě z reklamních důvodů i v souvislosti s českým národním uvědoměním. Úředně bylo ovšem toto označení posvěceno až v roce 1961.

První parníček začal vlny jezera brázdit v roce 1920 a nesl jméno „Greif“. V roce 1930 byl nahrazen parníkem jménem **Tista**, který vyrobili v Berlíně a po jezeře pluje dodnes. Jen jeho původní jméno už patří minulosti a dnes se mu říká **Hynek**. I parní stroj už opustil jeho útroby a byl nahrazen diesellovým motorem.

Mimochodem, Tista byl za Karla IV. purkrabím na Bezdězu a dohlížel na budování Velkého rybníka.

Cesta kolem Máchaře 28. ~ 29. 9. 2024

VÝPRAVA DO MÁCHOVA KRAJE

[28.–29. 9. 2024]

SOBOTA

První výpravu letošního skautského roku jsme o týden posunuli, a tak se nelze divit, že účast Piškotů není veliká, děti jede o něco víc než polovina. Absence máme ale i ve vedení, protože tu nemůžou být ani Svišť s Déerkem. Naštěstí nám pomůže Dana, mamka Pataje a Orobinky, a na sobotu se přidává i Štěpka. Máme namířeno do Máchova kraje, který budeme poznávat cestou vodní i suchou.

Sraz na nádraží máme docela pozdě, až před devátou, protože nejedeme nijak daleko. Z vlaku vystupujeme ve Starých Splavech, kam právě přijíždějí i Honza, Štěpka a loď. Pod hrází jezera, které je vlastně rybníkem, skládáme tři pramice a dvě kánoe, převlékáme se a kolem půl dvanácti vyplouváme. Není úplně teplo a začíná foukat i vítr, což ovšem naší plavbě dodává tu správnou příchuť dobrodružství. Držíme se poblíž břehu a plujeme ve směru hodinových ručiček podél skal a pláží pod Šroubeným a Borným. Nakoukneme i do zátoky, kde je přírodní rezervace Swamp a kam se na loď plout nesmí.

Vítr a vlny slí, občas i šplouchnou do pramic. Přirážíme ke břehu poblíž Kachního ostrova, protože je taky čas k pozdnímu obědu. Rozděláváme nějaké ty chleby, salámy, okurky, a když Muhu a Kuky slezou ze stromu, sehraje-

me „trojžku“ a můžeme zase vyplout. Míjíme Valdštejnskou plovárnu i pláže u Klůčku a Doks a sledujeme houf plachetnic uprostřed jezera. Jak zjišťujeme později, jede se tu zrovna Grand Prix třídy 2.4mR (kdo se vyzná v plachtění, tak asi bude vědět, o co jde, my ostatní se prostě kocháme krásou bílých plachet na rozlehlé ploše jezera). Fretka nám whatsappuje výsledky závodu Přes tři jezy (bez jezů) a ty jsou taky výborné, dvě první, jedno druhé a jedno třetí místo ve skautské kategorii!

Kolem Jarmiliny skály se blížíme ke Starým Splavům a přistáváme u místního Jacht klubu. Ptáme se, jestli by se tady na břehu daly nechat pramice, aby si je tady zítra mohla vyzvednout Kosodřevina nebo Benjamíni, kteří sem taky jedou. A ono to jde, což je fajn. Ostatní loďe nakládáme na vlek, pak si dáme krátkou trefovací hru šiška – strom a ještě kratší otázkáč a přejíždíme a přecházíme do chatkového „zařízení“ v Selské rokli, kde máme domluvený nocleh.

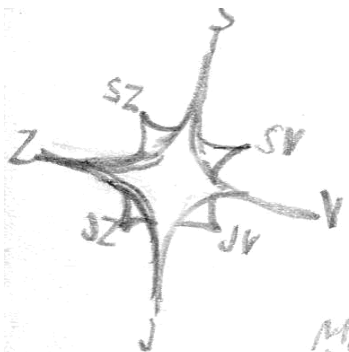
Ke večeri vaříme polívku a těstoviny, zahrajeme krátké pohybové hry na různé kulhající zvěř a pak se slezeme v jedné z chatek, kde nám Jana čte z Knihy džunglí o jejích zákonech, družiny kreslí mapy jezera, pak si zahrajeme a zazpíváme pár písniček a jde se na kutě.

NEDELE

Budiček plánujeme na 7:30, ale z chatky číslo 6 se line takový kravál, že to Honza nevydrží a vyhání všechny na rozcvičku dřív. Ano, v šestce spali loňští benjamíni. Oni ještě nevědí, že každá minuta spánku a odpočinku se počítá... Při rozcvičce nás Jana pořádně protáhne svými jógovými pozicemi a ještě nám přidá dřepovací a protahovací výzvu na doma.

Šnek a Muhu se ujmou přípravy snídaně a krájí vánočky s rozinkami i bez (ty „s“ jsou o dost lepší!) Balíme, uklízíme a v deset nahazujeme batohy a vyrážíme. Auto s vlekem tady za chvíli vyzvedne Budul.

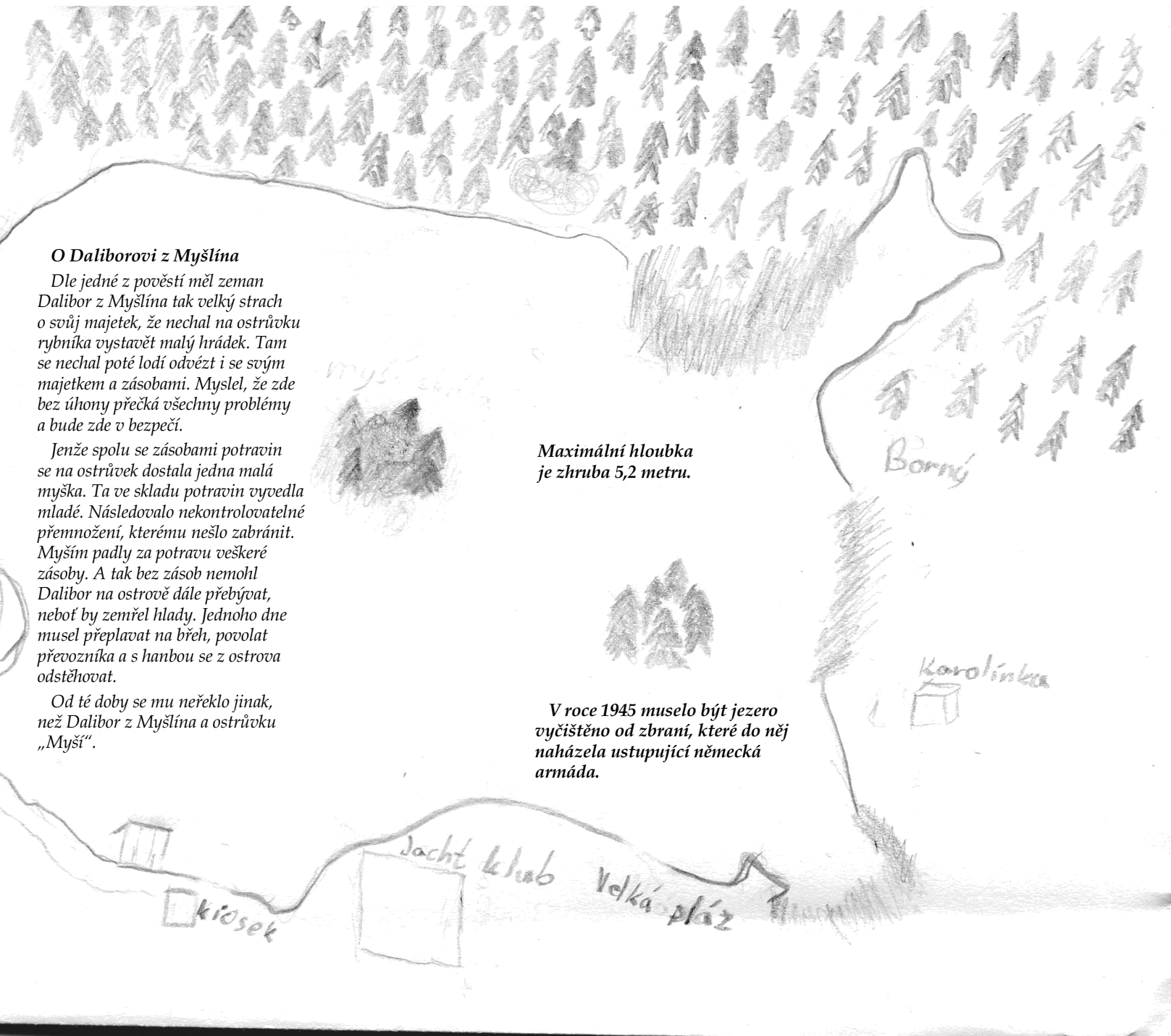
Šlapeme Selskou roklí až do Uhlířova dolu, kde uhýbáme na Novou Skalku. Sem by si měla Katka přijet pro Šneka a Terku, jsme tu ale o dost dřív, tak na konci vesnice svačíme a plížíme se k náčelníkovi. To nám vydrží přes hodinu; je sice dost zima, ale jak děti běhají po

Pověst o založení rybníka
Císař Karel IV. se jednou vydal se svou družinou na lov. Dlouho prý nemohli natrefit na žádnou zvěř, až pojednou vyrazil z houští statný jelen. Prchal před lovcí do kraje hlubokých lesů, mokřadů, bažin a jezírek. Tam jim zmizel z dohledu.

Král byl rozmrzelý z neúspěšného lovu a rozhodl se vrátit zpět, když vtom uslyšel nádherný zpěv. Vydal se za hlasem a dojel na louku, kde spatřil prozpěvujícího si ovčáka se stádem oveček. Za ním dorazila i jeho družina, která byla po pronásledování jelena celá promáčená a plná bahna a bláta z bažin. Krále napadlo, jak by bylo příjemné, kdyby se mohli na tomto místě vykoupat.

A tak nařídil, aby zde byl vybudován rybník. Tak se také později stalo. Ve vsi Staré Splavy byla rozšířena stará kamenná propust a vedle ní navršena hráz, která zadržela vody z potoků Jordán a Doks. Hráz a kamenná výpusť tu jsou dodnes.

O Daliborovi z Myšlína

Dle jedné z pověstí měl zeman Dalibor z Myšlína tak velký strach o svůj majetek, že nechal na ostrůvku rybníka vystavět malý hrádek. Tam se nechal poté lodi odvézt i se svým majetkem a zásobami. Myslel, že zde bez úhony přečká všechny problémy a bude zde v bezpečí.

Jenže spolu se zásobami potravin se na ostrůvek dostala jedna malá myška. Ta ve skladu potravin vyvedla mladá. Následovalo nekontrolovatelné přemnožení, kterému nešlo zabránit. Myším padly za potravu veškeré zásoby. A tak bez zásob nemohl Dalibor na ostrově dále přebývat, neboť by zemřel hladem. Jednoho dne musel přeplavat na břeh, povolal převozníka a s hanbou se z ostrova odstěhoval.

Od té doby se mu neřeklo jinak, než Dalibor z Myšlína a ostrůvku „Myší“.

Maximální hloubka je zhruba 5,2 metru.

V roce 1945 muselo být jezero vyčištěno od zbraní, které do něj naházela ustupující německá armáda.